



Arrest

nr. 43 987 van 27 mei 2010
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Angolese nationaliteit te zijn, op 11 maart 2010 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris van Migratie- en asielbeleid van 11 februari 2010 tot weigering van afgifte van een A-kaart.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de regelmatig gewisselde memories en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 21 april 2010, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 mei 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van advocaat P. VAN HOOFF, die loco advocaat A. BOTTELIER verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. JOPPEN, die loco advocaten E. MATTERNE en N. LUCAS HABA verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoekster die verklaart de Angolese nationaliteit te hebben en geboren te zijn op 7 februari 1992, komt op 24 september 2007 België binnen als niet begeleide minderjarige en dient een asielaanvraag in op 24 september 2007.

Op 24 september 2007 wordt verzoekster onder de hoede van de Dienst Voogdij van de FOD Justitie geplaatst.

Op 24 oktober 2007 wordt de heer A.A. aangewezen als voogd van verzoekster.

Op 15 april 2008 neemt de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Bij arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen nr. 13.586 van 2 juli 2008 wordt aan verzoekster eveneens de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus geweigerd.

Op 19 augustus 2008 wordt aan de voogd een bevel tot terugbrenging van verzoekster gegeven (bijlage 38).

Op 31 augustus 2008 vraagt de voogd van verzoekster dat haar een aankomstverklaring wordt afgeleverd.

De gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid beslist op 8 september 2008 dat de geldigheidsduur van het bevel tot terugbrenging van verzoekster verlengd wordt tot 19 december 2008.

Op 10 december 2008 vraagt de voogd van verzoekster dat haar een aankomstverklaring wordt afgeleverd.

De geldigheidsduur van het bevel tot terugbrenging wordt verlengd voor een duur van drie maanden.

Op 3 maart 2009 vraagt de voogd van verzoekster dat haar een aankomstverklaring wordt afgeleverd.

Op 10 maart 2009 wordt de geldigheidsduur van het bevel tot terugbrenging verlengd voor een duur van drie maanden.

Op 12 juni 2009 vraagt de voogd van verzoekster dat haar een aankomstverklaring wordt afgeleverd.

Op 18 juni 2009 wordt de geldigheidsduur van het bevel tot terugbrenging verlengd voor een duur van drie maanden en op 22 juni 2009 wordt aan verzoekster een aankomstverklaring afgegeven waardoor haar verblijf wordt toegestaan tot 18 september 2009.

Op 8 september 2009 vraagt de voogd van verzoekster de verlenging van de aankomstverklaring.

Op 2 oktober 2009 wordt de geldigheidsduur van de aankomstverklaring verlengd voor een duur van drie maanden, tot 18 december 2009.

Op 14 december 2009 vraagt de voogd de verlenging van de aankomstverklaring van verzoekster en vraagt tevens dat haar een A-kaart afgeleverd zou worden (bewijs van inschrijving in het vreemdelingenregister – tijdelijk verblijf).

Op 11 januari 2010 wordt de aankomstverklaring van verzoekster verlengd tot 7 februari 2010, datum waarop verzoekster meerderjarig wordt.

Op 7 februari 2010 bereikt verzoekster de leeftijd van achttien jaar.

Op 11 februari 2010 wordt aan de voormalige voogd van verzoekster meegedeeld dat er geen tijdelijke inschrijving in het vreemdelingenregister met een uitzondering op de voorwaarde van het paspoort wordt afgeleverd, dat er geen A-kaart wordt afgeleverd (bewijs van inschrijving in het vreemdelingenregister) en wordt erop gewezen dat verzoekster tot de datum van meerderjarigheid kon genieten van de bescherming voorzien in de omzendbrief van 15 september 2005 betreffende het verblijf van niet-begeleide minderjarige vreemdelingen. Dit is de bestreden beslissing.

“In antwoord op uw aanvraag van 14/12/2009 voor de afgifte van een tijdelijke inschrijving in het vreemdelingenregister met een uitzondering op de voorwaarde van het paspoort, kan ik u meedelen dat hieraan geen gevolg zal worden gegeven.

Betrokkene wordt niet in het bezit gesteld van een A-kaart in toepassing van de omzendbrief van 15/09/2005 aangaande het verblijf van niet-begeleide minderjarige vreemdelingen.

Tot datum meerderjarigheid kon zij nog genieten van de bescherming zoals voorzien in de omzendbrief van 15/09/2005 en instructies werden reeds gegeven om de aankomstverklaring te verlengen tot die datum.”

2. Over de ontvankelijkheid

2.1. In de nota werpt verwerende partij een exceptie op van gebrek aan belang omdat zij niet inziet op welke wijze verzoekster zich benadeeld voelt door de bestreden beslissing. Tot aan haar meerderjarigheid kon verzoekster genieten van de bescherming zoals voorzien in de omzendbrief van 15 september 2005 betreffende het verblijf van niet-begeleide minderjarige vreemdelingen en werd haar aankomstverklaring verlengd. Gezien verzoeksters aankomstverklaring werd verlengd, is het verwerende partij geheel onduidelijk op welke wijze verzoekster zich benadeeld voelt door het feit dat haar geen tijdelijke verblijfstitel onder de vorm van een A-kaart werd afgeleverd. Er werd steeds tegemoet gekomen aan haar rechten als niet begeleide minderjarige vreemdeling.

In de repliekmemoirie gaat verzoekster hier niet op in.

In het verzoekschrift zet verzoekster haar belang als volgt uiteen: *“Het gegeven dat volgens verzoekster ten onrechte haar inschrijving in het vreemdelingenregister werd geweigerd, getuigt van haar belang bij het indienen van het beroep.”*

2.2. Overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) kunnen slechts beroepen voor de Raad worden gebracht door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang.

Uit de stukken van het dossier blijkt dat de geldigheidsduur van het bevel tot terugbrenging van verzoekster en vervolgens de duur van de aankomstverklaring steeds werd verlengd tot aan de meerderjarigheid van verzoekster. Verzoekster beschikte dus over een verblijfsdocument zolang zij minderjarig was.

De omzendbrief van 15 september 2005 betreffende het verblijf van niet-begeleide minderjarige vreemdelingen voorziet ondermeer in de mogelijkheid dat aan de minderjarige een tijdelijke verblijfstitel kan worden afgeleverd in de vorm van een bewijs van inschrijving in het vreemdelingenregister, op voorlegging van het nationaal paspoort van de minderjarige. *In casu* blijkt dat de toenmalige voogd van verzoekster dit heeft gevraagd op 14 december 2009. In deze brief vroeg hij *“het verlengen van de aankomstverklaring van de minderjarige of in de mate van het mogelijke tot afleveren van een elektronische identiteitskaart voor vreemdelingen(model A) (met toepassing van de omzendbrief van 15 september 2005 betreffende het verblijf van niet-begeleide minderjarige vreemdelingen)”*.

De voogd van verzoekster vroeg dus een verblijfsdocument en hij gaf aan dat dit onder twee verschillende vormen kon gebeuren. Als gevolg van dit schrijven werd de geldigheidsduur van de aankomstverklaring van verzoekster verlengd. Er werd haar dus een verblijfsdocument onder één welbepaalde vorm toegestaan en niet onder de andere vorm.

Verzoekster is meerderjarig geworden op 7 februari 2010. Verzoekster kan zich bijgevolg niet meer beroepen op de bepalingen van deze omzendbrief. In punt “II. Toepassingsgebied” “A. *Ratione personae*” wordt vermeld *“Overeenkomstig artikel 24, § 1, 2° van de Voogdijwet is onderhavige omzendbrief ook niet meer van toepassing wanneer de minderjarige achttien jaar wordt.”*

In het middel haalt verzoekster de schending van de bepalingen van deze omzendbrief niet aan maar uit de bewoordingen van het middel blijkt dat zij meent dat de bestreden beslissing niet afdoende is gemotiveerd in het licht van wat is voorzien in deze omzendbrief. De voogd van verzoekster had de aanvraag van 14 december 2009 ingediend in het kader van deze omzendbrief.

Ter verduidelijking wordt hieronder het middel weergegeven:

“Middel afgeleid uit de schending van de motiveringsplicht, meer bepaald de artikelen 2 en 3 van de uitdrukkelijke motiveringswet van 29 juli 1991, alsmede de schending van het artikel 62 van de Wet van 15 december 1980.

Doordat verwerende partij de beslissing motiveert door te stellen dat aan de aanvraag van 14.12.09 voor de afgifte van een tijdelijke inschrijving in het vreemdelingenregister met een uitzondering op de voorwaarde van het paspoort geen gevolg zal worden gegeven.

Terwijl door de voogd van verzoekster een uitgebreid gemotiveerde aanvraag werd ingediend tot aflevering van een elektronische identiteitskaart voor vreemdelingen (model A) met toepassing van de omzendbrief dd. 15.09.05 betreffende het verblijf van niet-begeleide minderjarige vreemdelingen en de bestreden beslissing op de motieven van deze aanvraag geen antwoord formuleert.

Deze aanvraag is mede gebaseerd op het feit dat verzoekster geen contacten heeft met haar familie in ANGOLA, ondanks de zoekacties via de Dienst Tracing van het Rode kruis, en zij bovendien geen verwanten heeft in BELGIE of EUROPA.

De aanvraag maakt gewag van het gegeven dat verzoekster als regelmatige leerlinge les volgt aan het Open leercentrum Athena te Antwerpen teneinde een diploma secundair onderwijs te behalen en vermeldt dat zij prima schoolresultaten behaalt.

Ten slotte vermeldt de aanvraag dat het voor verzoekster onmogelijk is om een paspoort te bekommen omdat zij niet over de nodige documenten beschikt –en deze evenmin kan verkrijgen- om bij de Angolese Ambassade een paspoort aan te vragen.

Om deze redenen wordt niks vermeld in de bestreden beslissing.

De bestreden beslissing tot weigering van inschrijving in het vreemdelingenregister is derhalve niet afdoende gemotiveerd;- de beslissing vindt geen enkele draagkracht in haar motieven zodat de materiële motiveringsplicht geschonden is.

Dat verzoekster om bovenstaande redenen meent dat het middel ernstig is.”

Nu verzoekster zich niet meer kan beroepen op deze omzendbrief -gezien zij de leeftijd van achttien jaar bereikt heeft- kan zij ook niet met goed gevolg aanvoeren dat haar het verblijfsdocument onder de andere vorm moest worden toegestaan en dat niet wordt ingegaan op de duurzame oplossing die de voogd heeft voorgesteld of op de criteria op basis waarvan de verblijfstitel van een niet begeleide minderjarige vreemdeling kan worden verlengd. Evenmin kan zij aanvoeren dat haar een verblijfsrecht werd ontzegd als minderjarige omdat zij voor de volledige duur van haar minderjarigheid over een verblijfsrecht beschikte.

Nu verzoekster aanvecht dat zij niet in het bezit werd gesteld van een tijdelijke inschrijving in het vreemdelingenregister (A-kaart) in het kader van de Omzendbrief van 15 september 2005 die enkel van toepassing is op minderjarigen, en deze omzendbrief met de daarin voorziene procedure niet meer op haar van toepassing is gezien zij meerderjarig is geworden, en uit de stukken van het dossier blijkt dat haar wel een verblijfsrecht werd toegekend zolang zij minderjarig was, dient de Raad vast te stellen dat verzoekster niet getuigt van het rechtens vereiste belang bij huidig beroep waarbij zij aanvecht dat haar het verblijfsdocument voor minderjarigen onder een andere vorm niet werd toegestaan.

De exceptie van verwerende partij is gegrond, het beroep is onontvankelijk wegens gebrek aan belang.

Het beroep dient te worden verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeventwintig mei tweeduizend en tien door:

mevr. A. DE SMET,
dhr. M. DENYS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken
griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. DE SMET